

OSŁAWIONY (25) *part praet pass pf*

osławiony (22), **osławion** (3).

Pierwsze o jasne, a pochylone; drugie o w formach niezłożonych pochylone, w formach złożonych jasne.

sg m N osławiony (13), osławión (3); ~ (praed) -ony (3) GroicPorz, CzechEp, SarnStat, -ón (3) Leop, BielKron, Mącz; -ón (1), -(o)n (2). ◊ I osławionym (1). ◊ f N osławioną (2). ◊ n N osławion(e) (3). ◊ pl N subst osławion(e) (1). ◊ I m osławion(e)mi (1). ◊ L osławionych (1).

Sł stp s.v. osławić, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. osławny oraz bez cytatu s.v. osławić.

1. Rozsławiony, rozpowszechniony; diffamatus, notatus Mącz, Cn; famosus Mącz, Calep; celebris, famigeratus, prolatus Mącz; flagitatus, infamatus Cn (11) : Famosus, Sławny, Osławiony/ sive in bonam, sive in malam partem Mącz 117b; Prolatus de te rumor, Osławiona o tobie powieść Mącz 124a, 45d, 117c [2 r.], 442b; Calep 406b, 407a.

Wyrażenia: »pismem, w piśmie osławiony« (1:1): BielKron 270; Za którym każdym [grzechem] powinniśmy frogą oprawę za dekrety Pańskimi/ Izyroko w piśmiech osławionami. RejPos 129v.

»wszemu światu osławiony« (2): Egipskie krolestwo ięft známienite/ ktore z dawną przez Boży lud nąznączoney Zydowki/ ięft wżemu światu piśmem osławione BielKron 270; RejPos Ooo2.

Szereg: »osławiony i rozsławiony« (1): w łowiech świętych iego [...] zdawną wżemu światu osławionych y rozsławionych. RejPos Ooo2.

2. Uczczony; uwielbiony; pełen chwały; nobilitatus Mącz; glorificatus Vulg (4) : Nobilitatus, Vliáchcony/ Osławiony. Mącz 248d.

osławion w kim, w czym (1): I z wiedzą Egypczykowie/ zem ia ięft Pan: gdy będę osławion w Faraonie [gdy będę wvielbion WujBib]/ y w woziech/ y w ieznych ie⁸⁰. Leop Ex 14/18.

Szeregi: »osławiony i chwalony« (1): iż pierwey miał być [Chrystus] vtrapiony/ á potym osławiony y chwalony. CzechEp 318.

»osławiony i objaśniony« (1): áby cudo Zmartwychwstania bárziewy osławione y objaśnione było. KuczbKat 40.

3. Zniesławiony, zhańbiony, okryty niesławą, bezecny; nobilitatus, notatus Mącz; impuratus, nefarius, propudiosus Cn (7) : Niechay tedy dobro wálze osławione nie będzie [Non blasphemetur ergo vestrum bonum] BibRadz Rom 14/16; Notari ignominia, Być osławión łromotnie Mącz 250c; ty dwie Polkie Krolewnie [...] nie tylko były z łkárbow y z Krolestwá dziedzicznego złupione/ ále y niesłufznie osławione. StryjKron 452; Paraclytus, Infamis aut male audiens – Ośławioni [!], złlei [!] sławi Calep [753]b.

osławiony w czym (3): Nobilitatus adulterio, Osławiony w cudzołóstwie Mącz 248d, 250c; Poświęcenia wziąć z ręku Arcybiskupá Wieneńskiego Gármundá niechciał: przeto iłz w świętokupstwie osławionym był SkarŻyw 290.

4. Pomówiony, oskarżony; infamatus JanStat, Cn (3) :

osławiony o co (2): GroicPorz hh4; áby każdy/ którégobykolwiek był łtanu/ oskárżony ználeziony y osławiony o złodzieystwo/ álbo o łupy/ powinien śwą niewinność [...] okazać SarnStat 702.

Wyrażenie: »jawnie osławion« (1): vpominał go áby fie w čás wypráwił/ poki nie będzie iáwnie osławion á karán *BielKron* 169.

Synonimy: **1.** objawiony, obwieszczony, oznajmiony, wyjawiony; **2.** objaśniony, uczczony, uwielbiony; **3.** pohańbiony, zesromocony, zhańbiony.

Cf **OSŁAWIĆ**

MŚ